

บ้านชินประชา : มรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามัน
Chinpracha House: Cultural Heritage, Contemporary Tourism
of the Andaman Sea

ยุทธพงษ์ ต้นประดู่¹, สาวิตร์ พงศ์วัชร², สุภาวดี หนูเจริญ³
Yuttapong Tonpradoo¹, Sawit Pongvat², Supawadee Nucharoen³

บทคัดย่อ

บทความนี้กล่าวถึงความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามัน กรณีศึกษาบ้านชินประชา เนื่องจากเป็นสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสแห่งแรกของจังหวัดภูเก็ต ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ มีความมุ่งหมายในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาประวัติบ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการบ้านชินประชาสู่มรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย ขอบเขตของพื้นที่คือ บ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต เทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ใช้เป็นกรณีศึกษาแบบเจาะจง วิธีการศึกษาประกอบด้วย การศึกษาเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยจำนวน 2 ครั้ง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ครูภูมิปัญญาแห่งชาติ ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น กรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 1 คน อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน และอาจารย์คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1 คน เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการพัฒนา มรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามัน กรณีศึกษาบ้านชินประชา พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการบรรยายอย่างละเอียด พบว่า 1) บ้านชินประชา เป็นบ้านหลังแรกในจังหวัดภูเก็ตที่ออกแบบและสร้างด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรมยุโรปในสมัยรัชกาลที่ 5 สร้างเมื่อ พ.ศ. 2450 เจ้าของบ้านคือ พระพิทักษ์ชินประชา (ตันตระกูล ตันทะวงนิช) ด้านการสร้างบ้านชินประชานั้น วัสดุส่วนใหญ่จึงนำมาจากปิ่นัง ประเทศมาเลเซียและการก่อสร้างเป็นการประยุกต์ระหว่างรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมตะวันออก กระทั่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและแพร่กระจายไปทั่วเกาะภูเก็ต 2) บ้านชินประชา เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้มีชีวิตเพื่อการอนุรักษ์ ถ่ายทอดความรู้แก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนและได้ร่วมจัดพิธีวิวาห์บาป่าซึ่งเป็นมรดกวัฒนธรรมที่ชาวภูเก็ตเข้าร่วมกิจกรรมพิธีวิวาห์ โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดภูเก็ต การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆ ของบ้านชินประชา มีส่วนส่งเสริมมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย เป็นมรดกวัฒนธรรมและเป็นสัญลักษณ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวฝั่งทะเลอันดามัน เป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญและโดดเด่นของชาวไทยเชื้อสายจีนจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ส่งผลด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค เพื่อการอนุรักษ์ให้บ้านชินประชาเป็นมรดกวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามันต่อไป

คำสำคัญ: บ้านชินประชา, มรดกวัฒนธรรม, การท่องเที่ยวร่วมสมัย, อันดามัน, วิวาห์บาป่า

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร์ พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

Abstract

This article discusses the importance of Contemporary cultural heritage of the Andaman Sea Case study of Chinpracha House. It is the first Sino-Portuguese architecture in Phuket research employed qualitative methods. This research aimed to 1) study history of Chinpracha House Old Phuket Town Mueang Phuket District Phuket province 2) Study the management style of Chinpracha House to the contemporary tourism cultural heritage. The areas of this research were Chinpracha House Old Phuket Town Mueang Phuket District Phuket province. The methodology of this research included two stages. The key methods for data collection were the study of documents, observation, interviews, and two focus groups with stakeholders; Phuket Culture board committees, Administrative Organization, Lecturer of Faculty of Humanities and Social Sciences Phuket Rajabhat University, Lecturer of Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, and Lecturer of Faculty of Culture Science Mahasarakrm university. Data analysis was presented descriptively.

The research findings showed 1) The Chinpracha House built in the reign of King Rama V, 2450 BC. The landlord is PhraPitak Chinpracha (Trakun Tanthavanich) Received the surname of King Rama VI. Most construction materials are imported from abroad -taken from Penang Malaysia- The construction is an application between western culture and eastern culture. Even being widely popular and spreading throughout Phuket. 2) The Chinpracha House opened as a living learning museum for conservation. Transfer knowledge to government agencies and the private sector and participated in the wedding ceremony of Baba, which is a cultural heritage that Phuket people attend the wedding ceremony by collaborating with government agencies Private sector and civil society in Phuket. Organizing various cultural activities of Chinpracha House has contributed to the heritage of contemporary tourism culture. Is a cultural heritage and an important symbol of the province of the Andaman Sea. Is an important and distinctive identity of Thai people of Chinese descent, Phuket. Which results in economic promotion both at the macro and micro levels. For the conservation of Chinpracha houses as a cultural heritage of contemporary tourism of the Andaman Sea.

Keywords: Chinpracha House, Cultural Heritage, Contemporary Tourism, Andaman Sea, Baba Wedding

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

บทนำ

ประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีความสำคัญ คือ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนเป็นองค์รวม ตามแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงประชาชนท้องถิ่นในฐานะเจ้าของทรัพยากรและเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะกลไกการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นและสิ่งสำคัญในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมคือ การดำรงอัตลักษณ์ของท้องถิ่นที่สามารถนำเสนอเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ผ่านบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประเทศไทยอยู่ในกระแสความสนใจของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เนื่องจากมีความหลากหลายและความสมบูรณ์ของวัฒนธรรมด้านต่างๆ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการพัฒนาและการต่อยอดอย่างสม่ำเสมอ โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม

จังหวัดภูเก็ตมีความเจริญมาหลายชั่วอายุคน ตลอดจวนวัฒนธรรมที่ผสมผสานจากหลายเชื้อชาติ สิ่งสำคัญคือ ชาวจีน โดยได้อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ เข้าสู่ปีนัง ไทเปร์และชายฝั่งอันดามันตอนล่างภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดระนอง จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานีและจังหวัดภูเก็ต ชาวจีนที่อพยพมาสู่ประเทศไทยนั้น ประกอบด้วย ชาวจีนจากหลายเชื้อชาติซึ่งได้เดินทางเข้ามาอาศัยอยู่ทั่วประเทศบริเวณเมืองการค้า เมืองท่าชายฝั่งทางทะเลหรือเมืองที่มีการเดินเรือเข้าจอดได้ แต่ชาวจีนที่เข้ามาสู่ประเทศไทยมากที่สุด ดังที่ (ไชยยุทธ ปิ่นประดับ, 2544 : 23) กล่าวสรุปดังนี้ 1) ชาวจีนแต้จิ๋ว เป็นประชากรชาวจีนที่เดินทางมาจากมณฑลกว่างตุง 2) ชาวจีนฮกเกี้ยน เป็นประชากรชาวจีนที่เดินทางมาจากมณฑลฝูเจี้ยน 3) ชาวจีนไหหลำ เป็นประชากรชาวจีนที่เดินทางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะไหหลำ 4) ชาวจีนกวางตุ้ง เป็นประชากรชาวจีนที่เดินทางมาจากมณฑลกว่างตุงเช่นเดียวกับชาวแต้จิ๋ว 5) ชาวจีนแคะ เป็นประชากรชาวจีนที่เดินทางมาจากทางตอนเหนือของมณฑลกว่างตุง พบว่า กลุ่มชาวจีนที่เดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยนั้นมีหลายกลุ่ม แต่ชาวจีนที่เดินทางเข้ามา มากที่สุดในจังหวัดภูเก็ตคือ กลุ่มชาวจีนฮกเกี้ยน ซึ่งชาวจีนดังกล่าวได้เดินทางเข้าสู่ชายฝั่งอันดามันตอนล่างภาคใต้ของประเทศไทย สาเหตุหลักเนื่องมาจากจังหวัดดังกล่าวมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อต้องการแสวงหาโอกาสในการดำรงชีวิตในแผ่นดินใหม่และนำรูปแบบสถาปัตยกรรมของตนมาผสมผสานกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่นส่งผลให้จังหวัดภูเก็ตมีรูปแบบสถาปัตยกรรมเฉพาะคือ ชิโนโปรตุกีส (สาวิตร พงศ์วัชรและคณะ, 2562 : สัมภาษณ์)

บ้านชินประชา เป็นบ้านหลังแรกที่สร้างด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรมยุโรปในสมัยรัชกาลที่ 5 สร้างเมื่อ พ.ศ. 2450 เจ้าของบ้านคือ พระพิทักษ์ชินประชา (ต้นตระกูลตัมชะวนิช) ได้รับพระราชทานนามสกุลสมัยรัชกาลที่ 6 นามเดิมคือ ต้นไม้เสียง เนื่องจากทำความดีความชอบต่อบ้านเมืองจึงได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์และนามสกุล ด้านการสร้างบ้านชินประชา พระพิทักษ์ชินประชา เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างโดยช่างจากเมืองปีนัง วัสดุก่อสร้างส่วนใหญ่นำมาจากปีนัง ส่วนอิฐ วัสดุปูพื้นนำมาจากอิตาลีโดยผ่านมาจากปีนังอีกช่วงหนึ่ง (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ, 2545 : 151 - 152)

ปัจจุบันคุณจรรยา ตัมชะวนิช ภรรยาของคุณประชา ตัมชะวนิช ทายาทพระพิทักษ์ชินประชา ได้เปิดบ้านชินประชา เพื่อเป็นพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ชีวิตแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ อีกทั้งการจัดประเพณีวิหาบ่าบ่าในทุกเดือนมิถุนายน ได้จัดประเพณีวิหาบ่าบ่าซึ่งเป็นมรดกวัฒนธรรมที่ชาวภูเก็ตเข้าร่วมกิจกรรมพิธีวิหาบ่า โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดภูเก็ตด้านการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดังกล่าวแก่การจัดการการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามัน

อย่างไรก็ตามบ้านชินประชาในฐานะมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามันนั้น สามารถที่จะปรับใช้เพื่อเป็นต้นแบบด้านการนำมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่นอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานวัฒนธรรม ซึ่งสามารถส่งผลต่อเศรษฐกิจระดับมหภาคในอนาคต (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2552 : 31) เนื่องจากจุดแข็งของจังหวัดภูเก็ตประการสำคัญคือ การเป็นจังหวัดท่องเที่ยวระดับโลกและเป็นจุดเชื่อมโยงด้านการบินพาณิชย์ โดยเหล่านี้สามารถสร้างและสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) กับหน่วยงานท้องถิ่นซึ่งสามารถผลิตสินค้าเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจัดได้ว่าเป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประวัติบ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการบ้านชินประชาสู่มรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ประชากรเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้เลือกโดยใช้วิธีการแบบเจาะจง 3 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม ครูภูมิปัญญา ผู้บริหารวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต ผู้บริหารสมาคมเพอรานากันจังหวัดภูเก็ต ผู้บริหารการท่องเที่ยวสำนักงานภูเก็ต ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 7 คน

2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ บุคลากรวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต บุคลากรสมาคมเพอรานากันจังหวัดภูเก็ต บุคลากรการท่องเที่ยวสำนักงานภูเก็ต บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 12 คน

3) กลุ่มผู้สนับสนุน (General Informants) ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษาศาสาวิชาศิลปการจัดการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อาจารย์สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและอาจารย์ ดร.ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รวมทั้งสิ้น 45 คน

2. สถานที่ใช้ทำการเก็บข้อมูล

บ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- 1) การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต
- 2) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง
- 3) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม
- 4) การประชุมกลุ่มย่อย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 การศึกษาเอกสาร โดยการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดภูเก็ต
- 2) เอกสารวัฒนธรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส
- 3) เอกสารเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมร่วมสมัย

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Study) โดยการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

- 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interviews) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดไม่จำกัด

คำตอบ

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) ประกอบด้วย 3 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นคำถามหลักเกี่ยวกับประวัติของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสจังหวัดภูเก็ต

3) แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In – depth interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interviews) เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ในประเด็นประวัติของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสจังหวัดภูเก็ต การเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยววัฒนธรรมร่วมสมัย แนวทางการพัฒนามรดกวัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยว เป็นต้น

- 4) การสังเกต (Observation) ประกอบด้วย

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

4.1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาวาทำบ้าน การศึกษาดูงานบ้านชินประชา เป็นต้น

4.2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - participant Observation) ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตสภาพทั่วไปภายในบ้านชินประชาและบริบทพื้นที่ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ตามวัตถุประสงค์ของบทความวิชาการ เพื่อให้ทราบสภาพปัญหาทั่วไป

5) การสนทนากลุ่ม (Focused Group) โดยผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้ผู้รู้และผู้ปฏิบัติ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาบ้านชินประชาสู่การจัดการการท่องเที่ยวร่วมสมัย โดยดำเนินการวางแผนการสนทนา วัน เวลา สถานที่ จัดเตรียมแนวคำถาม นัดหมาย เชิญสมาชิกโดยคัดเลือกผู้สนทนากลุ่มที่มีลักษณะร่วม (Homogenous)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

บ้านชินประชาบ้านชินประชาเริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. 2466 โดยพระพิทักษ์ชินประชาหรือต้นมาเสียง บุตรของหลวงบำรุงจีนประเทศ (ต้นเนี้ยว) เป็นชาวจีนฮกเกี้ยน ได้รับราชการทหารในประเทศจีน ต่อมาบิดาได้เดินทางมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2397 โดยมีสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ 1) การปฏิวัติวัฒนธรรมภายในประเทศจีน 2) ความอดอยากยากแค้นในการดำรงชีวิต 3) ต้องการแสวงหาอนาคตใหม่ ซึ่งได้เริ่มประกอบกิจการเหมืองแร่ดีบุกในจังหวัดภูเก็ตและประกอบกิจการค้าขายที่เกาะปันงะ ประเทศมาเลเซีย ต้นมาเสียง เป็นผู้สร้างบ้านหลังนี้ขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2426 ในเกาะภูเก็ต เมื่ออายุได้ 20 ปี ท่านได้เริ่มสร้างบ้านหลังนี้ซึ่งเป็นศิลปกรรมแบบ ชิโน - โปรตุเกส เป็นสถาปัตยกรรมแห่งแรกของจังหวัดภูเก็ตหรือเรียกว่า อังม่อเหลา บ้านชินประชา ตั้งอยู่ที่ถนนกระบี่ ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีอายุมากกว่า 100 ปี สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นต้นตระกูล “ตัมทวนิช” ลักษณะภายในบ้านชินประชา ประกอบด้วย สถาปัตยกรรมที่มีความสำคัญและโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะฝั่งอันดามัน เช่น บริเวณหน้าต่างไม้บานเกล็ดและประตูประดับด้วยการลงรักปิดทอง บริเวณส่วนกลางของบ้านเปิดโล่งเพื่อให้อากาศภายในสามารถถ่ายเทได้สะดวกและมีสระน้ำขนาดเล็กอยู่กลางบ้าน ซึ่งเป็นคติการสร้างบ้านแบบจีน บ้านชินประชาได้รับการตกแต่งอย่างหรูหรา ปูพื้นด้วยกระเบื้องจากอิตาลี มีเฟอร์นิเจอร์โบราณจากประเทศจีน และเฟอร์นิเจอร์บางชิ้นประดับด้วยมุกแท้ มีเตียงนอนโบราณ ชุดโต๊ะรับประทานอาหารจากป้านง เครื่องใช้โบราณล้ำค่าจำนวนมาก รวมทั้งภาพถ่ายซึ่งเป็นหลักฐานแห่งอดีตอันรุ่งเรืองของบ้านหลังนี้ อีกทั้งบ้านชินประชายังเปิดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าเยี่ยมชม เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาเพื่อแสดงวิถีชีวิตจากอดีตถึงปัจจุบัน เป็นศูนย์เผยแพร่ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม เป็นสถานที่จัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมของภูเก็ต เช่น พิธีวิชาวาทำบ้าน ซึ่งสามารถหาชมได้ยากในปัจจุบัน อีกทั้งเป็นสถานที่ถ่ายภาพยนตร์ในบางโอกาส ฉะนั้นบ้านชินประชา จึงเป็นสิ่งบ่งชี้และเป็นมรดกวัฒนธรรมร่วมสมัยแห่งอันดามัน

ผลการศึกษา

ผลจากการวิจัยก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับมหภาคและจุลภาค ดังนี้

1. ผลจากบทความวิชาการส่งผลให้ทราบประวัติบ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปปรับใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนได้

2. ผลจากบทความวิชาการส่งผลให้ทราบรูปแบบการจัดการสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุเกส(บ้านชินประชา) จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมและแนวทางการประยุกต์สู่การท่องเที่ยวร่วมสมัย

3. ผลจากบทความวิชาการส่งผลให้หน่วยงานท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตสามารถนำแนวทางการอนุรักษ์การพัฒนาและรูปแบบการจัดการสถาปัตยกรรมท้องถิ่นไปต่อยอดฐานความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมหน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปอนุรักษ์เพื่อการเผยแพร่สถาปัตยกรรมของกลุ่มชนบ่าบ้านจังหวัดภูเก็ตและภาคเอกชนสามารถนำไปต่อยอดทางธุรกิจเพื่อดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยวส่งผลต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkr@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

สรุปและอภิปรายผล

1.สรุป

จากการศึกษา พบว่า บ้านชินประชา เป็นสถาปัตยกรรมที่เคยได้รับรางวัลดีเด่นประจำปี พ.ศ. 2552

ภาพประกอบ 1 ป้ายรางวัลอนุรักษ์สถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2552

ที่มา : ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ (2562)

มีลักษณะของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่สนับสนุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต โดยสถาปัตยกรรมดังกล่าวได้กระจายในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย 1) อำเภอกะทู้ 2) อำเภอกลาง และ 3) อำเภอเมือง โดยเฉพาะบริเวณย่านเมืองเก่าภูเก็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความนิยมและความสนใจอย่างยิ่ง ด้านการดูแลสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสอยู่ในความดูแลของเทศบาลนครภูเก็ต ซึ่งมีหน้าที่ด้านการวางแผนและร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สมาคมเพื่อนบ้านกันจังหวัดภูเก็ต ชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นต้น โดยทุกเดือนมีอุทยานเทศบาลนครภูเก็ตได้จัดพิธีวิวาท์บาบ๋า โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อการอนุรักษ์ด้านพิธีกรรมท้องถิ่นและสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส โดยเฉพาะบ้านชินประชานั้น ได้ใช้เป็นสถานที่หลักด้านการดำเนินการประกอบพิธีวิวาท์บาบ๋า ซึ่งด้านรูปแบบการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้ฝึกฝนและสร้างโอกาสแก่เยาวชนในการดำเนินการจัดการ เพื่อให้เยาวชนเกิดความตระหนัก เกิดความรัก ความหวงแหนและตระหนักถึงความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดคุณค่าด้านต่างๆ แก่การท่องเที่ยว ประกอบกับจังหวัดภูเก็ตเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่สำคัญคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งตามสถิติการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมีจำนวนเป็นอันดับ 1 โดยด้านรูปแบบพิธีวิวาท์และสถาปัตยกรรมมีความคล้ายคลึงกัน ด้วยเหตุผลนี้สามารถส่งผลด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศจีนซึ่งเป็นชาติมหาอำนาจของโลกได้ โดยบทความข้างต้นผู้เรียบเรียง

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

ได้ศึกษาพร้อมทั้งนำประวัติบ้านชินประชาและรูปแบบการจัดการมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การจัดการมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางด้านการสร้างรายได้ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคต่อไป

2. อภิปรายผล

จากข้อค้นพบผู้วิจัยมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ประวัติบ้านชินประชา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

บ้านชินประชา เป็นบ้านหลังแรกในจังหวัดภูเก็ต ที่ออกแบบและสร้างด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรมยุโรปในสมัยรัชกาลที่ 5 สร้างเมื่อ พ.ศ. 2450 เจ้าของบ้านคือ พระพิทักษ์ชินประชา (ต้นตระกูลตันตะวณิช) ได้รับพระราชทานนามสกุลสมัยรัชกาลที่ 6 นามเดิมคือ ต้นม้าเสียง เนื่องจากทำความดีความชอบต่อบ้านเมืองจึงได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์และนามสกุล ด้านการสร้างบ้านชินประชา พระพิทักษ์ชินประชา เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างโดยช่างจากเมืองปิ้ง ซึ่งในสมัยก่อนการเดินทางจากเกาะภูเก็ตไปเมืองปิ้งประเทศมาเลเซียมีความสะดวกกว่าการเดินทางไปกรุงเทพฯ ด้วยสาเหตุนี้การก่อสร้างวัสดุที่ใช้ส่วนใหญ่จึงนำมาจากปิ้ง ประเทศมาเลเซีย (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ. 2545 : 151 - 152) และการก่อสร้างเป็นการประยุกต์ระหว่างรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมตะวันออก จนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและแพร่กระจายไปทั่วเกาะภูเก็ตตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

2. รูปแบบการจัดการบ้านชินประชาสู่มรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย

ปัจจุบันบ้านชินประชาได้เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้มีชีวิตเพื่อการอนุรักษ์ ถ่ายทอดความรู้แก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนและได้ร่วมจัดพิธีวิวัฒนาการซึ่งเป็นมรดกวัฒนธรรมที่ชาวภูเก็ตเข้าร่วมกิจกรรมพิธีวิวัฒนาการ โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆ ของบ้านชินประชา มีส่วนส่งเสริมมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย เป็นมรดกวัฒนธรรมและเป็นสัญลักษณ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวฝั่งทะเลอันดามันเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญและโดดเด่นของชาวไทยเชื้อสายจีนจังหวัดภูเก็ต สอดคล้องกับ นวลอนงค์ ประทุมเนตร (2554 : 323 - 326) กล่าวว่า การสร้างสรรค์และประดิษฐ์ลวดลายต่างๆ มีอัตลักษณ์เฉพาะตน โดยได้รับอิทธิพลจากความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีทางวัฒนธรรมโดยการผสมผสานกับค่านิยมในสังคมนั้น โดยได้สืบทอดจากชาติพันธุ์ต่างๆ และกงแก้ว ศรีสุข (2558 : 251 - 254) กล่าวว่า การดำเนินงานขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจเพื่อการเพิ่มรายได้แก่ชุมชนนั้น ต้องนำต้นทุนทางวัฒนธรรมมาขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของปัจจัยแห่งการสร้างสรรค์ 4 ประการ คือ 1) วิทยาศาสตร์สร้างสรรค์ 2) เทคโนโลยีสร้างสรรค์ 3) สังคมสร้างสรรค์ 4) วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการดำเนินงานเชื่อมโยงระหว่างกันและทุกภาคส่วนต้องร่วมมือในการพัฒนา ส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์และภาคบริการใหม่ เพื่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น สินค้าที่ระลึก โดยร่วมกับหน่วยงานเศรษฐกิจท้องถิ่น นำต้นทุนมรดกทางวัฒนธรรมที่สั่งสมความรู้ดั้งเดิมของท้องถิ่นนั้น อีกทั้งสามารถดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ และสารภี เอกเพชร (2557 : 165 - 170) กล่าวว่า การอนุรักษ์พิธีกรรมท้องถิ่นโดยการปลูกฝังเยาวชนเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์พร้อมทั้งเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งการนำวัสดุท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สิ่งสำคัญสถานศึกษาต้องปลูกฝังเยาวชนเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

ภาพประกอบ 2 ผู้บริหาร คณาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ศึกษาดูงานบ้านชินประชา

ที่มา : ยุทธพงษ์ ตันประดู่ (2562)

ภาพประกอบ 3 ผู้บริหาร คณาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ศึกษารูปแบบพิธีวิวาห์และเครื่องแต่งกายในพิธีวิวาห์ของกลุ่มชนบ่าบ่า จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : ยุทธพงษ์ ตันประดู่ (2562)

ภาพประกอบ 4 ผู้บริหาร คณาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ศึกษาประวัติและวัสดุของบ้านชินประชา จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : ยุทธพงษ์ ตันประดู่ (2562)

¹ยุทธพงษ์ ตันประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

อย่างไรก็ตามการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น (บ้านชินประชา) สามารถใช้ศาสตร์ด้านศิลปกรรมและศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีการเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็ว ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องนำไปปฏิบัติเพื่อการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางและสิ่งสำคัญต้องหาวิธีการขยายผลให้แพร่หลายและยั่งยืนด้วยกระบวนการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการสร้างอัตลักษณ์และอนุรักษ์องค์ประกอบสถาปัตยกรรมท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะด้านการอนุรักษ์ต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบทสังคม ณ ปัจจุบัน ซึ่งหลังจากนักท่องเที่ยวเข้าชมบ้านชินประชาส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ แรงจูงใจด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม พิธีกรรมและองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ส่งผลด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค ทั้งนี้เพื่อให้บ้านชินประชาเป็นมรดกวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัยแห่งทะเลอันดามันต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงการนำไปใช้

หน่วยงานองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำทความไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

1.1 หน่วยงานทางด้านวัฒนธรรม ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยว กระทรวงวัฒนธรรม สำนักวัฒนธรรมจังหวัด สถาบันวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา สามารถใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่งานด้านเอกลักษณ์วัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต ทั้งในส่วนที่เป็นบทความเผยแพร่และการอนุรักษ์เพื่อเป็นแนวทางในการเรียบเรียงบทความเพื่อการต่อยอดและขยายผลต่อไป

1.2 กระทรวงการต่างประเทศสามารถนำรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประยุกต์สำหรับการสานสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจประเทศจีนและประเทศที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนาม

1.3 ภาคเอกชนในจังหวัดภูเก็ต เช่น ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยวธุรกิจการบริการภาคส่วนต่างๆ และบริษัทที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างรายได้ระดับมหภาคเพิ่มมากขึ้นและสามารถส่งภาษีกลับคืนรัฐบาลส่วนกลางเพิ่มขึ้น

1.4 ภาคประชาสังคมในจังหวัดภูเก็ต เช่น องค์กรด้านเศรษฐกิจ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดภูเก็ต ร้านอาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตสามารถสร้างรายได้ระดับจุลภาคหรือรายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการชำระภาษีนิติบุคคลและภาษีรายได้บุคคลธรรมดา

1.5 สื่อมวลชนท้องถิ่นสามารถใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกความภาคภูมิใจในท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาควรมีนโยบายและดำเนินการแบบมีส่วนร่วม เช่น การจัดโครงการอบรมมัคคุเทศก์น้อยเพื่อการปลูกฝังวัฒนธรรมท้องถิ่นและความรู้แก่เยาวชน

2.2 สถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ตควรมีการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมของศาสนาอื่นในจังหวัดภูเก็ต เช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาสิกข์ ศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู ศาสนาอิสลามและสิ่งปลูกสร้างตามความเชื่อของชาวเล

2.3 กระทรวงการท่องเที่ยว สำนักงานจังหวัดภูเก็ตควรติดตามผลการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์อย่างเป็นระบบโดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กงแก้ว ศรีสุข. ผ้าทอนาหมื่นศรีและผ้าทอเกาะยอ : การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน. วิทยานิพนธ์ ป.ด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558.

จังหวัดภูเก็ต. วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดภูเก็ต. 2542. หน้า 151 - 152. (ผู้วิจัยอ้างอิงตามระบบ ANA สายมนุษย์ศาสตร์)

ไชยยุทธ ปิ่นประดับ. “เสื่อผืนหมอนใบจากประเทศจีนสู่เมืองภูเก็ต,” ใน ชาวจีนและคนไทยเชื้อสายจีนในภูเก็ต. 2544. หน้า 23.

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com

เทิดชาย ช่วยบำรุง. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. การศึกษาปัญหาพิเศษ กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า, 2552.
นวลอนงค์ ประทุมเนตร. อัตลักษณ์ผ้าไหมอีสาน : การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านในการอนุรักษ์และพัฒนากระบวนการผลิต. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
สารณี เอกเพชร. การพัฒนาเครื่องแต่งกายของวงดนตรีลูกทุ่งเพื่อสร้างเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2557.

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

สาวิตร พงศ์วัชร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ เป็นผู้สัมภาษณ์, เลขที่ 21 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำบลรัชฎา ถนนเทพสตรี อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2562.

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³สุภาวดี หนูเจริญ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เบอร์โทรศัพท์ 084-0992955 E-mail : Supawadee.nuc2502@gmail.com